

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ทุกสิ่งของลูกที่นี้แฝงตัว เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องไม่มีการไอ้อวดภายนอกใดๆ ให้คงความซำซึ้งของอาณาจักรใหม่ของลูก

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกทำเพื่อการก่อตั้งศาสนาที่สูงส่งและการกระทำ (ธรรมะและกรรม) ที่สูงส่งของลูก?

คำตอบ: เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะละทิ้งกิเลสทั้งห้าเพราะกิเลสเหล่านี้ได้ทำให้ทุกคนคดโกง ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกคนได้คดโกงและออกไปจากการกระทำและศาสนาที่สูงส่งของพวกเขา พอให้ศรัทธาแก่ลูกและก่อตั้งศาสนาที่สูงส่งและการกระทำที่เป็นเทพและสูงส่ง ลูกเอาชนะกิเลสด้วยการทำตามศรัทธาและมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกให้ติลัคของอำนาจในการปกครองแก่ตนเองด้วยการศึกษานี้ ...

เพลง: เมื่อได้พบท่าน พวกเราได้พบทั้งโลก ผืนดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ ลูกๆทางจิตเท่านั้นที่พูดว่าบ๊า ลูกๆรู้ว่าท่านคือ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก นั่นคือ ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกๆที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณ ทุกคนเฝ้าแต่จดจำท่าน พวกเขাজดจำท่านด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น ลูกรู้ว่าอำนาจในการปกครองโลกยุคทองที่พ่อให้แก่ลูกนั้นมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน อำนาจในการปกครองของเราคงอยู่เป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด มีอาณาจักรของเราทั่วทั้งโลก และไม่มีผู้ใดสามารถแย่งชิงอาณาจักรไปจากเราได้ ไม่มีผู้ใดสามารถปล้นอาณาจักรนั้นไปได้ อาณาจักรของเราไม่สั่นคลอนเพราะว่ามีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่นั่น ไม่มีความเป็นสองที่นั่น นั่นคือ อาณาจักรที่ไม่ถูกแบ่งแยก เมื่อลูกๆได้ยินเพลงนี้ ลูกควรรู้สึกซำซึ้งในอาณาจักรของลูก ลูกควรมีเพลงเช่นนั้นในบ้านของลูก ทุกสิ่งของลูกแฝงตัวในขณะที่บุคคลสำคัญมีการไอ้อวดภายนอกมากมาย ลูกไม่มีการไอ้อวดภายนอกใดๆ ลูกสามารถเห็นว่าผู้ที่บ๊าเข้ามาก็แสนธรรมดาเช่นกัน ลูกๆเข้าใจว่ามนุษย์ทั้งหมดที่นี้มีการกระทำที่สกปรกและไร้ศีลธรรม จรรยา เหตุนี้เอง จึงกล่าวได้ว่าพวกเขาไม่รู้คิด สติปัญญาถูกปิดลือค้อย่างสิ้นเชิง ลูกเคยรู้คิดอย่างยิ่ง ลูกเคยเป็นนายของโลก เวลานี้มาอย่าได้ทำให้ทุกคนไม่รู้คิดอย่างยิ่งจนพวกเขาไม่มีประโยชน์ได้อีกต่อไป ผู้คนทำการบำเพ็ญตบะและจัดพิธีไฟบูชา ฯลฯ เพื่อพบพระเจ้าแต่พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใด พวกเขาเพียงเฝ้าแต่เร่ร่อนไปในหนทางนั้น แต่เวลาที่ผ่านไปพวกเขาเฝ้าแต่อับโชค ยิ่งมนุษย์ทาโมประธานมากเพียงใด ก็จะไม่มีโชคมากเท่านั้น ฤๅษีและมุนีได้รับการจดจำว่าเคยอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเคยพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เวลานี้ที่พวกเขากลับมาทาโมประธาน พวกเขาพูดว่า “ฉันคือชีวาและสิ่งเดียวกันนั้นนำมาใช้กับท่าน” (ชีโวมั ททัม!) หรือว่าท่านนั้นอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งและในทุกคน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” พวกเขาไม่เคยพูดว่า “พ่อสูงสุด” การเรียกพ่อสูงสุดว่าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งนั้นเป็นเรื่องที่ผิด เหตุนี้เอง เขาจึงพูดว่า “อิศวร” หรือ “ดวงวิญญาณสูงสุด” คำว่า “พ่อ” ไม่เคยเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของเขา แม้กระทั่งเมื่อบางคนพูดสิ่งนั้น นั่นก็เป็นเพียงแคได้พูด หากเขาเชื่อว่าท่านเป็นพ่อสูงสุดอย่างแท้จริง สติปัญญาของเขาจะพิศวง พ่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ท่านคือ พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ แล้วเหตุใดเราจึงยังอยู่ในรก? เวลานี้เราสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไร? สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ในตอนแรกดวงวิญญาณสาโทประธานและรู้คิด จากนั้นดวงวิญญาณก็ไปสู่สภาพสาโท ราโจ และทาโม จากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด เวลานี้ลูกได้กลับมารู้คิด เวลานี้บ๊าได้เตือนลูกแล้วว่าเมื่อมีโลกใหม่ของบาร์ต มันคือ อาณาจักรของลูก มีเพียงหนทางเดียว ภาษาเดียว ศาสนาเดียว และอาณาจักรของจักรพรรดิและจักรพรรดินีเดียว จากนั้นในยุคทองแดง หนทางบาปก็เริ่มขึ้น แล้วทุกสิ่งจึงขึ้นอยู่กับกรรมของแต่ละคน ลูกสร้างและรับอีกร่างหนึ่งตามกรรมของลูก พ่อพูดว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองเป็นเวลา 21 ชาตเกิด แม้ว่าลูกมีพ่อที่มีขีดจำกัดที่นั่น แต่ลูกไม่มีความรู้ที่นั่นที่ลูกได้รับมรดกของอาณาจักรจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แล้วในยุคทองแดง อาณาจักรของราวันจึงเริ่มต้นและความสัมพันธ์ก็มีกิเลส ชาตเกิดที่ลูกได้รับเป็นไปตามกรรมของลูก ในบาร์ตเคยมีราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และมีราชาที่กราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ในยุคทองและยุคเงิน ทุกคนมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีการกราบไหว้บูชาหรือบักดีใดๆ ที่นั่น เมื่อหนทางของบักดีเริ่มต้นในยุคทองแดง และเช่นที่ราชาและราชินีได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและผู้ทำบักดี ปวงประชา ฯลฯ ทั้งหมดจึงกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ราชาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา รางวัลสำหรับการกลับมาปราศจากกิเลสของลูกในเวลานี้คงอยู่เป็นเวลา 21 ชาตเกิด แล้วหนทางของบักดีก็เริ่มขึ้น พวกเขาสร้างวัดให้แก่เทพและกราบไหว้บูชาวัดเทพเหล่านั้น สิ่งนี้เกิดขึ้นในบาร์ตเท่านั้น เรื่องราวของ 84 ชาตเกิดที่พ่อบอกก็เช่นกันเป็นไปสำหรับชาวบาร์ตเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมาภายหลัง จากนั้นเมื่อประชากรเพิ่มขึ้น ก็มีพวกเขามากมาย ลักษณะเฉพาะของศาสนาที่หลากหลายนั้นแตกต่างกันในทุกด้าน ขนบธรรมเนียมของเขาก็แตกต่างกันด้วย เครื่องประกอบทั้งหมดก็เช่นกันเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับหนทางของบักดี เช่นที่เมล็ดนั้น

เล็กและต้นไม้ที่ปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้นก็ใหญ่โต เช่นที่ใบไม้ และส่วนอื่นของต้นไม้ก็ไม่สามารถนับได้ ในทำนองเดียวกันมีการขยายตัวของบัคติมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาเฝ้าแต่สร้างคัมภีร์มากมาย เวลานี้พ่อพูดกับลูก ๆ ว่าเครื่องประกอบทั้งหมดของหนทางบัคติต้องจบสิ้นลง เวลานี้จดจำฉันผู้เป็นพ่อ มีอิทธิพลของบัคติอย่างมากมาย สิ่งนั้นสวยงามอย่างยิ่ง และมีการร่ำรำ การโอบอวดภายนอก การร้องเพลง และคำใช้จ่าย ฯลฯ อย่างมากมาย พ่อพูดว่าในเวลานี้จงจดจำพ่อและมรดกของลูก จดจำศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกได้ทำบัคติประเภทต่างๆมากมายมาหลายชาติแล้ว ชันยาสซีพิจารณาว่าที่อยู่ของดวงวิญญาณซึ่งเป็นธาตุแห่งแสงนั้นคือ พระเจ้า พวกเขาจดจำธาตุแสง ในความเป็นจริงเมื่อชันยาสซีสาโทประธาน พวกเขาไปอาศัยอยู่อย่างสงบในป่า ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะหลอมเข้าไปในธาตุแสง พวกเขาเชื่อว่าด้วยการทิ้งร่างในการจดจำระลึกถึงธาตุแสง พวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุนั้น พ่อพูดว่าไม่มีผู้ใดสามารถหลอมรวมกับธาตุแสงได้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณจะหลอมเข้าไปในสิ่งใดได้อย่างไร? พวกเขาเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของบัคติ แต่แล้วบางคนพูดว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่นอน ในเวลานี้ผู้ใดถูกต้อง? พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะมีโยคะกับธาตุแสงและหลอมรวมกับธาตุแสงนั้น ผู้คนในหนทางของศาสนาของการครองเรือนพูดว่า พระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าท่านจะสอนจากเบื้องบนผ่านแรงบันดาลใจ ครูจะนั่งอยู่ที่บ้านและدلใจทุกคนหรือ? ไม่ใช่เรื่องของ “แรงบันดาลใจ” ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจ แม้ว่ามีคำกล่าวว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจของชางกัรก็ตาม ในความเป็นจริงสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขาต้องผลิตชิปนาวุธเหล่านั้น ฯลฯ นั่นก็เพียงเพื่อการยกย่องของสิ่งนั้น ไม่มีผู้ใดในพวกเขาไปถึงการยกย่องของบรรพบุรุษของเขา แม้กระนั้นพวกเขาก็เรียกผู้ก่อตั้งศาสนาของเขากูรู อย่างไรก็ตาม ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นก็เพียงแค่ก่อตั้งศาสนาของตนเอง กูรูคือ ผู้ที่ให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้ก่อตั้งศาสนามาเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขา จากนั้นวงศ์ตระกูล (สาวก) ของเขาจึงตามมาในภายหลัง พวกเขาไม่ได้ให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ผู้ใด แล้วเหตุใดจึงสมควรเรียกพวกเขาว่ากูรูเล่า? มีกูรูผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน พระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่มาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ท่านประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีผู้ใดสามารถหยุดการจดจำระลึกถึงท่าน ไม่ว่าภรรยาจะรักสามีของเธอมากเพียงใด เธอก็ยังเรียกหา “โอ้ พระเจ้า โอ้ อิศวร” เพราะท่านเท่านั้นคือ ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน พ่อในที่นี้และอธิบายว่าทั้งหมดคือ สิ่งสร้างและท่านคือ ผู้สร้าง ผู้เป็นพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พี่น้องไม่สามารถให้มรดกแก่พี่น้องได้ มรดกนั้นได้รับจากพ่อเสมอ พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดทุกคน เหตุนี้เอง ทุกคนจึงจดจำพ่อ “โอ้ พ่อสูงสุด ยกโทษให้ฉันด้วย” มีเมตตาต่อฉันด้วยเถิด พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในหนทางบัคติ พวกเขาสรรเสริญท่านในวิธีต่างๆมากมายอย่างยิ่ง ท่านเล่นบทบาทของท่านตามละครด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่าพ่อไม่ได้มาเมื่อพวกเขาเรียกหาพ่อ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทการมาของพ่อถูกกำหนดไว้ในละคร พ่อมาดลใจการก่อตั้งศาสนาเดียว และการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน นั่นคือ การก่อตั้งยุคทองและการทำลายล้างยุคเหล็ก พ่อมาด้วยตนเองในเวลาของพ่อเอง บทบาทของหนทางบัคติอยู่ในละครด้วยเช่นกัน เป็นไปเพราะบทบาทของหนทาง บัคติที่เวลานี้ได้มาถึงจุดจบ และพ่อจึงต้องมาในเวลานี้ ลูก ๆ พูดว่าเวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้พบพ่ออีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี บาบ่า ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาในวงจรที่แล้วเช่นกัน ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้เท่านั้น ลูกไม่ได้รับความรู้อีก นี่คือ ความรู้และนั่นคือ บัคติ สภาพของการขึ้นไปอยู่จุดที่สูงคือ รางวัลของความรู้ มีคำกล่าวว่าคุณสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที จานากได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มีการแสดงว่าราเดต้อมากลายเป็นอนูราเด (ผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้นในอนาคต) ด้วยความรู้นี้ จานากก็จะกลายเป็นอนูจานาก พ่อของสีดา พวกเขาเพียงแต่ให้ตัวอย่างนั้นแม้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่าจานากได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที จานากผู้เดียวเท่านั้นหรือที่ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต? การหลุดพ้นในชีวิตหมายถึงชีวิตที่ได้รับการหลุดพ้นจากอาณาจักรของราวันนี่ พ่อรู้ว่าเวลานี้ลูก ๆ ทั้งหมดได้กลับมาตกต่ำ เวลานี้พวกเขาได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส จากความตกต่ำพวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ก่อนอื่น ลูกจะไปสู่การหลุดพ้นแล้วจึงไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต จากดินแดนแห่งความสงบ ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข พ่อได้อธิบายความลับของทั้งวงจร ศาสนาอื่นมาหลังจากลูกด้วยเช่นกันและประชากรในโลกมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตอยู่เรื่อย ๆ พ่อพูดว่าในเวลานี้ ต้นไม้โลกมนุษย์ได้กลับมาทาโมประธานและไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง รากฐานทั้งหมดของต้นไม้เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้เสื่อมโทรมลง ศาสนาอื่นๆทั้งหมดยังคงอยู่ ไม่มีแม้บุคคลเดียวในบาร์ดที่คิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาเป็นของศาสนาเทพแต่ในเวลานี้พวกเขาไม่เชื่อว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพเพราะเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าพวกเขาเองไม่บริสุทธิ์ เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อย่างไร? ระบบการเรียกตนเองว่าฮินดูคือ ระบบที่ถูกสร้างขึ้นตามแผนของละคร แม้กระทั่งในการสำรวจสำมะโนประชากร พวกเขาวางเราไว้ต่ำเช่นที่เป็นของศาสนาฮินดู แม้ว่าพวก

เขาคือชาวกรุงราช พวกเขาจะถูกให้เข้าไปเป็นอินดูกรุงราช อย่างน้อยที่สุดถามพวกเขาว่าศาสนาอื่นดูมาจากที่ใด! ไม่มีผู้ใดรู้ พวกเขายังแต่พูดว่าศาสนาของเขาก่อตั้งโดยกฤษณะ แล้วเมื่อใด? ในยุคทองแดง ในยุคทองแดงที่พวกเขาเลื่อมศาสนาของเขาและเริ่มเรียกตนเองว่าอินดู เหตุนี้เองจึงกล่าวว่าการกระทำและศาสนาที่สูงส่งของเขาได้กลับมามากต่ำ ที่นั่นทุกคนมีการกระทำที่ดี ที่นั่นทุกคนมีการกระทำที่สกปรก ด้วยเหตุนี้เอง จึงกล่าวได้ว่าการกระทำและศาสนาเทพที่สูงส่งได้กลับมามากต่ำ การกระทำที่สูงส่งและศาสนาที่สูงส่งกำลังถูกก่อตั้งอีกครั้งในเวลานี้ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ กิเลสเหล่านี้คงอยู่มาเป็นเวลาครั้งจวบจร เวลานี้ลูกต้องละทิ้งกิเลสเหล่านั้นไปในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ ความเพียรพยายามจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถได้รับอำนาจในการปกครองทั้งโลกได้โดยไม่เพียรพยายามบางสิ่งบางอย่าง เมื่อลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะให้ दिलค์ของอำนาจในการปกครองแก่ตนเองได้ นั่นคือ สิ่งนี้เองที่ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่อาณาจักร ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำตามศรีมัทมากเท่าใด ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชามากตามนั้น ครูได้มาเพื่อสอนลูก นี่คือ โรงเรียนเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ท่านบอกลูกถึงเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ เรื่องนี้เป็นที่รู้จักกันดีมาก เรื่องนี้เรียกว่าเป็นเรื่องของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน เรื่องของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องของตาที่สามด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายความหมายของทั้งสามแก่ลูก มีเรื่องราวมากมายในหนทางของบัคตี ดังนั้น จงมองดูว่าเพลงนี้ดีเพียงใด! บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของทั้งโลกในวิธีเช่นนั้นที่ไม่มีผู้ใดสามารถช่วงชิงสถานภาพของการเป็นนายไปจากเราได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพ ดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สำนึกอยู่เสมอว่าลูกคือเครื่องมือเพื่อก่อตั้งหนทางเดียว อาณาจักรเดียว และศาสนาเดียว ดังนั้น ลูกต้องเป็นหนึ่งเดียวและทำตามหนทางเดียว
2. เพื่อที่จะให้ दिलค์ของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง จงทำความเพียรพยายามที่จะละทิ้งกิเลส ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของประสบการณ์ ผู้ที่เผชิญหน้ากับพลังของมายาด้วยพลังของจิตใจจากการมีประสบการณ์สภาพที่มีพลังมากที่สุดคือ ประสบการณ์ของลูก ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ด้วยพลังของจิตใจที่ได้จากการมีประสบการณ์ด้วยตนเองจะสามารถเผชิญกับพลังใดๆ ของมายาได้อย่างง่ายดาย รวมทั้งเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่างๆ และยังสามารถทำให้ทุกดวงวิญญาณพอใจอีกด้วย ด้วยพลังการเผชิญ ลูกได้รับพลังของการทำให้ทุกคนพอใจด้วยพลังจากประสบการณ์ของลูกได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น จงมีประสบการณ์กับสมบัติทั้งหมด และกลายเป็นตัวของประสบการณ์

คติพจน์: แทนที่จะมองไปที่ผู้อื่น จงมองที่ตัวของลูกเองและเปลี่ยนแปลงตนเอง

*** โอมชานติ ***